

[Kultur- og kommunikationsministeren]

Vi kan ikke, siger hr. Bernhard Baunsgaard, spilde tiden på de forholdsvis få millioner. Jo, det kan vi, fordi det er princippet i det, som er afgørende. Det er de muligheder, som åbner sig, og det er de muligheder, vi tilbyder disse mennesker rundt omkring i landet, som vil være glade for dem. Jeg tror, at efterhånden som det bliver mere og mere klart, hvad det er, det drejer sig om, vil der fra dem lyde – det gør der allerede nu – et stærkere og stærkere krav om, at vi gør noget ved det i den retning, vi har peget på her.

Jeg må også afvise Socialdemokratiets forslag som uinteressant i den større sammenhæng, interessant derved, at der er tale om, at erhvervslivet kan få lov til at støtte, men uinteressant, fordi det giver centralisme, det giver meget mere bureaukrati end dette nævn. Det får mig til at understrege, at en del af debatten her har spillet på den tankegang, at dette nævn vil blive et nyt stort bureaukratisk instrument. Det vil det ikke.

Det er et nævn, som skal sikre, at når skattemyndighederne er i tvivl, så kan der træffes en afgørelse om fradrag eller ikke fradrag på linie med, hvad man har på en lang række andre områder. Det tror jeg skatteministeren vil komme ind på.

Det nævn vil ikke få svært ved at afgrænse, hvad der er kultur. Kulturudvalget i dette Folketing ved jo også meget godt, hvad kultur er, når det beskæftiger sig med den. Jo, i praksis kan man finde ud af det.

Vi har masser af råd og nævn og udvalg siddende i Kulturministeriet, som forvalter de midler, vi har, og vi har ikke til daglig de store problemer med det.

Dette nævn kommer jo ikke til at skulle drøfte omfattende kulturelle afgrænsninger. Det er allerede præciseret, at det, Kulturministeriet beskæftiger sig med, og det, amter og kommuner beskæftiger sig med, automatisk er inde under denne lov, og de beslutninger, der senere måtte blive taget, vil så være retningsgivende og normerende, så længe foreningerne m.v. opfylder de betingelser, der gjaldt, da de blev godkendt som fradragsberettigede.

Det vil altså sige, at der ikke – det er der nogle der ligesom lader skinne igennem – er tale om, at dette nævn skal inddrages i hver eneste sag og tage stilling i hver eneste sag. Socialdemokratiets forslag ville forudsætte, at Kultur-

ministeriet skulle inddrages i hver eneste sag, som man sendte ind.

Det er atypisk at komme med et eksempel på, at en fabrik giver 1 mio. kr. til et bestemt formål. Det er ikke tilfældet. I langt de fleste tilfælde etableres sponsorarrangementer med masser af små beløb, som lægges sammen. Skulle hvert eneste af dem så ind i Kulturministeriet, de 10.000 kr., 5.000 kr., 50.000 kr., 75.000 kr., som man lægger sammen til de forskellige formål fra mindre og større virksomheder, og som skal gøres fradragsberettigede og vil blive gjort det efter denne lov?

Nu vil det blive sådan, at det gøres automatisk og smidigt, og det vil være en stimulans til, at det bliver lettere og mere attraktivt at lave de arrangementer, som man allerede nu ser mange eksempler på.

Jeg tror, vi her står med et forslag, som måske ikke kan komme igennem Folketinget ved denne lejlighed – lad os nu se, jeg forstod jo, at vi kunne drøfte det videre i folketingsudvalget – men som i hvert fald peger i den rigtige retning, så jeg er godt tilfreds med, at vi har fremsat det, og tilfreds med den respons på det, vi får rundt omkring. Jeg tror nemlig, at man ganske langsomt her vil se en udvikling, som vil føre frem til, at vi får en sådan flerstrengethed, en sådan smidighed med tillægsbevillinger, som der jo er tale om, fra erhvervslivet til det fælles gode, som en kombination af erhvervsliv og kultur jo faktisk er og udvikler sig mere og mere til i disse år. Så jeg tror på fremtiden.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Debatten om disse to forslag har i hovedsagen drejet sig om det kulturpolitiske, men det er jo en alsidig opgave at være skatteminister, og det rækker altså også ind på kulturområdet. Det gør det selvfølgelig kun spændende og interessant, men jeg vil nu i mine bemærkninger her især besvare nogle af de spørgsmål, der er blevet rejst om den mere skattemæssige side af dette projekt.

Det forslag, jeg har fremsat, går ud på, at selskaber, som er skattepligtige efter selskabsskatteoven, skal kunne fradrage visse gaver ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Disse gaver skal kunne ydes til foreninger og stiftelser, institutioner m.v., der anvender deres midler til fordel for kunst og kultur, og gaverne kan ikke overstige 3 pct. af selskabernes skattepligtige overskud.